

de, f. eks. én eller to kommuner. Det må imidlertid fremhæves, at en sådan „delvis“ godkendelse i videst mulig udstrækning bør søges undgået.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er det fundet hensigtsmæssigt særligt at fremdrage den beskrevne situation, selv om forholdet kan siges at være omfattet af forslagets § 14, stk. 3.

Regionplanlægning er en løbende proces, som ikke afsluttes med vedtagelsen og godkendelsen af den første regionplan. Udviklingen vil nødvendiggøre løbende korrektioner i den godkendte plan, selv om denne er hovedtræksbetonet. Principielt burde disse korrektioner finde udtryk i en ny regionplan, der udarbejdes i overensstemmelse med lovforslagets tilvejebringelsesregler.

Af rationaliseringshensyn er det imidlertid foreslået i § 17, at korrektionerne kan foretages i et tillæg til regionplanen og med mulighed for en forenklet procedure. Det er en selvfølge, at et sådant tillæg ikke kan bedømmes isoleret, men må ses som led i hele regionplanen. Der er således ikke i § 17 reelt tale om „delvise“ planer i samme forstand som i § 14, stk. 2.

#### *Spørgsmål 18:*

Ad § 14, stk. 3, sammenholdt med § 19: Giver boligministeren ikke sig selv en dobbelt hjemmel til indskriden, og hvad er i så fald begrundelsen herfor?

#### *Svar:*

Forslagets § 14, stk. 3, omhandler ændringer af et regionplanforslag i forbindelse med godkendelse af dette. En regionplan er efter forslaget en hovedtræksbetonet oversigtlig plan, der indeholder retningslinier for arealanvendelsen i amtskommunen. Hverken planforslaget eller de mulige ændringer af dette vil derfor kunne indeholde en detailregulering, og der vil være betydelige spillerum under den konkrete tilpasning af den godkendte regionplan i det supplerende kommunale planlægningsarbejde og under behandlingen af konkrete sager.

Forslagets § 19 omhandler derimod enkelt-sager i henhold til bygge- og byplanlovgivningen i de tilfælde, hvor det efter de almindeligt gældende kompetenceregler tilkommer kommunalbestyrelsen eller amtsrådet at træffe afgørelse ud fra en skønsmæs-

sig vurdering af sagen. Formålet med de foreslåede bestemmelser er at muliggøre en fravigelse af de almindeligt gældende kompetenceregler i de ganske særegne tilfælde, hvor en konkret foreliggende sag har stor almen betydning.

Tilsvarende bestemmelser findes i flere love m. v., bl. a. i by- og landzonelovens § 9, og beslægtede ordninger (at den overordnede myndighed af egen drift kan omgøre en truffen afgørelse inden en vis frist) findes også.

Det stillede spørgsmål må således besvares benægtende.

#### *Spørgsmål 19:*

Ad § 15, stk. 2. Kan ministeren give yderligere oplysninger om, hvad meningen er med dette stykke — specielt med dets sidste led?

#### *Svar:*

Medens der i § 15, stk. 1, pålægges amtsrådene og kommunalbestyrelserne en retlig forpligtelse til ikke at udføre planlægningsvirksomhed og anlægsdispositioner i strid med retningslinierne i en godkendt regionplan, pålægges der i § 15, stk. 2, de kommunale råd en mere ubestemt pligt til i deres hele virksomhed at tilstræbe, at regionplanen virkeliggøres. Dette kan ske ved økonomiske og fysiske dispositioner inden for den generelle kommunalfuldmagt, men det kan også ske ved de kommunale råds administration af den lovgivning, der regulerer privates retsforhold, især anvendelsen af faste ejendomme.

Med det sidste led i § 15, stk. 2, ønskes det som anført i bemærkningerne markeret, at amtsrådene og kommunalbestyrelserne ved deres konkrete skønsmæssige afgørelser i henhold til anden lovgivning også kan tage i betragtning, om afgørelsen vil fremme eller hæmme regionplanens virkeliggørelse, uden at afgørelsen af den grund bliver ugyldig.

Som et eksempel kan nævnes amtsrådenes administration af landzonebestemmelserne i by- og landzonenloven. Som et andet eksempel kan nævnes kommunalbestyrelsernes beslutninger i medfør af vandløbslovens §§ 70 a og 74 a (der foreslås afløst af § 30 i forslag til lov om miljøbeskyttelse, F. 155) om indtil videre at modsætte sig en ansøgt udstykning af hensyn til spildevandsaflednin-